

Auancem!

PER UN SOCIALISME D'AUTOGESTIO GLOBAL

Núm. 4

Novembre de 1976

Preu 10 ptes.

EDITORIAL:

ARXIU HISTÒRIC
DE LA CIUTAT DE BARCELONA
HEMEROTECA

L'etapa que s'obre amb la mort del general Franco es caracteritza per la desaparició precipitada de tots els trets i mites que van envoltar aquella figura. Però aquesta, és la forma externa, aparent. - Aquest desmuntatge se li uneix una suposada tolerància per a disfressar la pseudo-democràcia que el sistema inaugura.

Resta el règim amb totes les seves lleis i les seves estructures, per que així ho ha decidit la classe dominant. Canvien les formes, els símbols. Es trenquen certs motllos en els costums, però no canvia el règim ni s'obren les llibertats. Hi ha indubtablement, un relaxament en les formes. Hi ha camuflatge. Podem distinguir, per exemple, el frau de l'amnistia.

EL P. CARLI VOL LA RUPTURA I NO LA REFORMA

La repressió canvia, els primers mesos, cap a maneres més subtils però es manté. El règim no resisteix la pressió popular i la violència torna des del poder amb una repressió més forta. Tots nosaltres recordem els 38 morts per la violència en aquests darrers mesos. Aquesta provocació pot produir novament l'espiral de la violència. -- Per això s'han de denunciar i assenyalar les responsabilitats i els responsables que s'emparan en el marc de les lleis repressives existents i en el procediment de les jurisdiccions especials.

Subsisteix la Constitució antidemocràtica i se'n mantenen les institucions típicament franquistes, con son les Corts, el Consell Nacional del Moviment, el Consell del Regne, el Sindicat vertical oficial, ... que són part dels obstacles que impedeixen la democratització del país. Són la guàrdia de ferro del règim; el búnker, com s'anomena ara.

passa a la pàg. 2

Això no ens diu res si no denunciem públicament la classe dominant que reté el poder. Aquesta minoria econòmica és l'herència del formalisme econòmic que controla, no solament el desenvolupament econòmic sinó el poder polític i el poder social. Aquesta classe que gaudeix del poder i no admet competències. Els seus noms els coneixem.

Per continuar el sistema, per ser els governs que se succeïen els executors dels continuïsmes, aquests són també responsables dels problemes heretats. Problemes que poden ser: l'absència de llibertat, la corrupció, l'explotació, la crisi econòmica, el rebutjament del règim pels països democràtics, l'emigració, l'atur,...

Les ànsies de llibertat del poble, oprimit durant més de quaranta anys, no es veuen satisfetes, sinó que aquell es veu víctima d'una repressió despietada i gradual de la qual es fa còmplice l'extrema dreta militant, enquadrada en forces paral·leles a la policia. Aquí teniu els exemples de Vitòria, Madrid, Montejurra...

Montejurra no ha estat únicament una acció contra el Partit Carlí, sinó contra tot el poble, per aturar la seva marxa cap a la democràcia. Hi ha un responsable directe: el govern Arias i el seu ministre de la Governació, el senyor Fraga Iribarne.

L'acció de l'ultradreta contra el poble és un perill per a la pau i s'està ordint una operació que la justifiqui amb la seva provocació.

Existeixen les mateixes barreres que durant 40 anys han existit per tal que el poble no pugui aconseguir la llibertat.

La Reforma es desenvolupa segons una planificació elaborada per la classe dominant. Res no es improvisat. Aquesta planificació neix amb el pacte que aquesta classe formalitzà amb la Dictadura, per fer que, a canvi del poder vitalici, es mantinguessin les estructures capitalistes i es restaurés en el seu dia la monarquia liberal.

L'etapa Arias cobreix una primera fase de la reforma. I l'etapa Suárez es pot presentar com un procés democratitzador sense democràcia, amb més lleis de reforma política que atorgui uns trossos de democràcia sense llibertat. Referèndum i eleccions sobre bases autoritàries i repressives. Es una maniobra de distracció. Però la Reforma té el seu marc, que està planificat. Encara li queda a la classe dominant marge per operar sense renunciar al seu poder.

Quins són els límits de la Reforma? Aquells dintre dels quals es pot seguir retenint el poder, encara que s'haguin de sacrificar certs valors i certes persones i l'Europa democràtica ho accepti.

Li falta al govern Suárez i a les institucions del Règim la legitimitat democràtica. Estan sentenciats. Això ho sap la classe dominant i per això cerca formes, aparentment valentes, com són les eleccions, per a presentar un canvi que no existeix.

Sorgirà un grup del mateix Règim que amb les eleccions pretengui aconseguir aquesta legitimitat. Aquest grup ja està perfilat: "Alianza Popular". Està compostat per homes fets dintre el Règim i que han format part d'alguns dels seus governs. Disposaran de tots els mitjans de prerrogatives per a retenir la parcel·la de poder del govern per al servei de la classe dominant: de l'oligarquia econòmica. Serà una nova estafada.

**boicot al
referendum**

P.n.d.:

la vaga trencada

Després de 60 dies de lluita per les seves reivindicacions, la vaga del PND de la Universitat Central ha arribat al seu terme. Fi que no suposa de cap manera la solució del conflicte, donada la intransigent postura de la part ministerial.

Es coneguda, en efecte, la intransigència que, per norma, adopta l'Administració des del moment en què un conflicte escapa del seu control, fomentant, d'aquesta manera, un clima que fa impossible qualsevol forma de diàleg que pugui portar una solució satisfactòria.

D'acord amb les dades de què disposen, existeixen 780 PND, dels quals només 225 es poden considerar fixos. Hi ha uns 50 subalterns i 10 tècnics administratius que no hi estan inclosos pel fet de ser funcionaris del Ministeri.

El problema més greu, a nivell econòmic, és la desproporció entre el sou real i el base, la no "oficialització" dels complementos de la Universitat i el no reconeixement de l'antiguitat des de la data d'ingrés, sobretot pel que a efectes de jubilació pertoca.

-Reivindicació: pagament dels endarreriments des del mes de setembre.

-Resposta Ministerial: pagament dels endarreriments. Complementos reuerts.

-Reivindicació: oficialització del complement de la Universitat i que aquest no sigui absorbible.

-Resposta Ministerial: oficialització condicionada i absorció dels complementos.

-Reivindicació: complement de la Universitat igual per a tot el personal del mateix cos, sense diferència del lloc de treball.

-Resposta Ministerial: NO HI HA.

-Reivindicació: amnistia total.

-Resposta Ministerial: NO HI HA.

-Reivindicació: Convocatòria d'oposicions per al personal fix i manteniment, equiparació de sous entre interins i funcionaris.

- Resposta Ministerial: NO HI HA.
- Reivindicació: Reconeixement de l'antiguitat a efectes de jubilació.

-Resposta Ministerial: NO HI HA.
- Reivindicació: Reconeixement de les dones de la neteja com a personal laboral.

- Resposta Ministerial: Concedit.
-Reivindicació: Paga sobre el sou real de la 15ª paga.

-Resposta Ministerial: 15ª paga convertida en extra de nadal garantida sols per a el any 1976.

valoració de la vaga

Acabada la vaga del PND, i a l'hora de fer-ne una valoració, cal remarcar, en primer lloc, que mai no s'ha tingut un enllaç efectiu amb el Ministeri; situació que es veuria agreujada amb la dimissió del rector de la U.C.B., Sr. Estapé.

Per altra part, hem de tornar a insistir sobre la rebutjable postura dels òrgans de poder pel fet de no cercar la solució dins del camí d'un diàleg, sinó en la lamentable postura de força en que ells, fidels a la seva norma, han de dir la darrera paraula, sempre al servei d'uns interessos de classe molt concrets.

Amb el retard del principi de curs i els 50.000 estudiants que han romàs en situació d'atur, ha quedat clara la pressió real que pot exercir el PND en l'àmbit universitari. Per això, hem de treure la conclusió que en l'esdevenidor s'hauria de comptar amb la presència de tots i cadascun dels estaments que formen la Universitat.

Davant d'aquestes circumstàncies, és evident la necessitat d'un camí cap a les estructures democràtiques en front del vigent funcionament autòcrata de la Universitat, i mitjançant una veritable gestió democràtica, arribar a la formació d'un Claustre amb l'actuació paritària de tots els estaments que la formen.

LA UNITAT SINDICAL PAGESA

Durant els últims anys, la situació de la pagesia de Catalunya i de tot l'Estat espanyol s'ha anat degradant fins arribar a la situació lamentable que tots coneixem.

Des dels seus inicis el règim franquista va crear unes estructures sindicals pensades per a controlar i domesticar els pagesos i per afavorir els grans comerciants, importadors, intermediaris, etc., que durant tots aquests anys no han fet altra cosa que viure, i molt bé, a les espatlles dels pagesos.

Per tant podem dir que un dels motius pels quals ens trobem en aquesta crítica situació, es per la manca, durant aquests anys, d'un autèntic sindicat que defensés els nostres interessos.

de Labradores y Ganaderos") perquè sabem que la pagesia els rebutja i el que feran doncs, i ja han començat a fer-ho és canviar-los-hi el nom i l'aspecte exterior per tal de donar la sensació de que es un nou sindicat, i es faran passar per democràtics, independents dels partits i tot el que calgui; però tots sabem que seran els mateixos gossos però amb diferents collars.

Un exemple d'això es la "Asociación regionalista Agraria" que presideix el senyor Alberto Ballarin - Marcial i entre els qui també hi participa el senyor Martín Artajo, - tots ells coneguts per la seva ineficàcia quan podien haver fet algu-

VISCA
LA UNIO DE
PAGESOS !

Ara, que la situació política està esperimentant grans canvis i es preveu per un futur no gaire llunyà la sortida a la legalitat dels fins ara Sindicats il·legals cal que els pagesos estem molt alerta i no ens deixem enganyar, ja que sabem que les forces polítiques que durant tants anys han estat acupant el poder són conscients del fracàs absolut dels organismes existents fins avui (C.O.S.A. i "Hermandades

na cosa per a solucionar els problemes dels pagesos i no ho van fer. Ara resulta que ens volen solucionar tot, però ja tots sabem que d'ells no cal esperar-ne res.

Ací a Catalunya en canvi si que tenim un autèntic sindicat pagès -- que des de la seva creació, ja fadós anys, s'ha fet mereixedor a través de la seva lluita en defensa --

passa a la pàg. 5

ve de la pàg. 4

dels pagesos i de la seva honesti--
dat sindical, de la simpatia i del
recolzament d'una part cada vegada
més important de la pagesia catala--
na; un sindicat que ha sabut mante--
nir-se independent dels partits po--
lítics i portar una dinàmica inter--
na totalment democràtica, el que ha
fet que hagi estat acceptat pels pa--
gesos de totes les ideologies i cre--
ences. Ens estem referint a la UNIO
DE PAGESOS, que precisament el pro--
per 28 de Novembre celebra el seu --
I Congrés a l'Espluga de Francolí ,
en el que s'aprovaran les ponències
prèviament discutides democràtica--
ment a les Assemblees locals i co--
marcals.

Aquesta data, docs, serà la de --
la seva sortida a la llum pública, --
cosa que li permetrà donar-se a co--
néixer a tots aquells pagesos que
encara no n'estaven al corrent.

Els pagesos del Partit Carlí de
Catalunya, que des del primer mo--
ment hem recolzat la UNIO DE PAGE--
SOS fem una crida a tots els nos--
tres companys de Catalunya per tal
que s'incorporin a la lluita per a
la defensa dels interessos de tota
la pagesia desde l'U.P. (sindicat --
unitari, democràtic i independent).
Al mateix temps denunciem una vega--
da més les maniobres del règim per
tal de trencar la UNITAT PAGESA que
és la única arma que tenim per en--
frontar-nos al sistema que ens ex--
plota i arruina.

ORGANITZACIONS PAGESAS UNITARIES, DE
MOCRATIQUES I INDEPENDENTS QUE ESTAN
CONSTITUIDES EN LAS DIFERENTS NACIO--
NALITATS I REGIONS DEL ESTAT ESPAN--
YOL:

- Comisiones Campesinas de Albacete.
- Comisiones Campesinas de Aragón.
- Comisiones de Pueblos de Navarra.
- Unió de Pagesos de Catalunya.
- Unió de Pagesos del País Valencià

GRUPS DE PAGESOS SENSE ESTRUCTURA OR--
GANITZATIVA:

a Extremadura, Castilla, León, San
tander, Andalucía, Asturias, Galicia,
La Rioja i les illes Balears.

Hem de ser conscients que els problemes de la nostra
agricultura solament podran ser solucionats dins un
sistema **DEMOCRATIC, SOCIALISTA I**
AUTOGESTIONARI.

SI VOLS LA LLIBERTAT L'AMNISTIA I L'ESTATUT D'AUTONOMIA

**boicot actiu
al referendum
suarez !**